



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

16. P-99/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja ARIS 2000 d.o.o., OIB 06571045637, Frateršćica 60, 10000 Zagreb, protiv tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, OIB 07492912398, Tratinska ulica 27, 10000 Zagreb, radi povrata zadužnice, nakon javne glavne rasprave zaključene 24. lipnja 2024. u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 26. lipnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku NAVA BANKA d.d. u stečaju, OIB 07492912398, Tratinska ulica 27, 10000 Zagreb, vratiti tužitelju ARIS 2000 d.o.o., OIB 06571045637, Frateršćica 60, 10000 Zagreb, bjanko zadužnicu OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008. ovjerenu po javnom bilježniku Đurđici Pozaić iz Zlatara, popunjenu na iznos od 66.361,40 EUR/500.000,00 kn.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.639,36 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 25. lipnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a u slučaju promjene po čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj podnosi tužbu 14. siječnja 2024. u kojoj navodi da su tužitelj, kao sudužnik i založni dužnik, Novabela grupa d.o.o., kao korisnik kredita i tuženik, kao davatelj kredita zaključili ugovor o kratkoročnom kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010. kojim tuženik odobrava kredit u iznosu od 214.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju važeće tečajne liste HNB-a sa rokom otplate najkasnije do 11. studenog 2011. Ističe da je tužitelj predao tuženiku za osiguranje naplate tražbina iz navedenog ugovora o kreditu bjanko zadužnicu br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008. ovjerenu pred javnim bilježnikom Đurđicom Pozaić iz Zlatara. Navodi da je zastara tražbina iz ugovora o kreditu broj 3044 nastupila 14. studenog

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

2014., a tuženik nije prekinuo tijek zastare. Pojašnjava da zastarijevanje nije prekinuto ni jednom radnjom tuženika. Unatoč zastari ističe da je tuženik 19. svibnja 2015. popunio bjanko zadužnicu br. OV-4389/08 te 20. svibnja 2015. tražio od FINA-e naplatu iznosa od 500.000,00 kn. 23. listopada 2020. tuženik je povukao bjanko zadužnicu sa kojom slobodno raspolaže te ju odbija vratiti tužitelju. Slijedom iznesenog, navodi da tužitelj ima nenovčanu tražbinu prema tuženiku na povrat bjanko zadužnice br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008. popunjene na iznos od 500.000,00 kn. Stoga predlaže da su naloži tuženiku da vrati bjanko zadužnicu br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008. ovjerenu po javnom bilježniku Đurđici Pozaić popunjenu na iznos od 500.000,00 kn.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu 11. ožujka 2024. ističe prigovor pravomoćno presuđene stvari. Navodi da je tužitelj u ovosudnom postupku posl. br. P-1997/2016 pravomoćno odbijen sa tužbenim zahtjevom za povrat bjanko zadužnice br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008. Oспорava tvrdnju da je nastupila zastara tražbine iz ugovora o kratkoročnom kreditu br. 3043. Ističe da je tražbina osigurana, ne samo zadužnicom, već i ovršnim ispravama, pa tako sporazumom o osiguranju novčane tražbine br. 92210186 od 5. studenog 2010. Navodi da je tražbina iz ugovora o kreditu br. 3043 utvrđena i pravomoćnom presudom posl. br. P-1406/16. Navodi da nije točna tvrdnja da tuženik ni jednom radnjom nije prekinuo tijek zastare već da cijelo vrijeme pokušava naplatiti tražbinu bez uspjeha. Nadalje, ističe da je u tijeku jedan od ovršnih postupaka na nekretninama tužitelja koji se vodi pred Općinskim sudom u Zlataru, pod posl. br. Ovr-987/11. Objašnjava da je nevažno je li tuženik povukao zadužnicu sa FINA-e, a ističe da ju je povukao jer je račun tužitelja ugašen čime je tuženiku onemogućena naplata. Poziva se na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt-194/09. Stoga, predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tužitelj u podnesku od 12. ožujka 2024. ističe da ne postoji identitet spora sa pravomoćno okončanim postupku posl. br. P-1997/16 jer je činjenični navod iz ovog predmeta, a to je da je zadužnica povučena sa naplate 23. listopada 2020., nastao nakon presuđenja u prethodnom sporu.

4. Na pripremnom ročištu 14. lipnja 2024. tužitelj ističe da je teret dokaza da je prekinuta zastara na tuženiku, a da tuženik navedeno nije dokazao. Ističe da se svi drugi postupci, na koje ukazuje tuženik, ne vode radi naplate po predmetnoj zadužnici. Oспорava prigovor pravomoćno presuđene stvari. Ukazuje da je presuda u predmetu posl. br. P-1997/16 donesena 12. travnja 2018. dok su odlučene činjenice nastupile nakon tog dana zbog čega ih tužitelj nije mogao isticati u postupku posl. br. P-1997/16. Ujedno, ističe da se postupak pred Općinskim sudom u Zlataru, pod posl. br. Ovr-987/11 vodio po prijedlogu ovrhovoditelja RBA Austria d.d., da je tuženik, kao ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju više ovršnih isprava i to više sporazuma o osiguranju 27. listopada 2020. na istim nekretninama, pa je navedeni sud donio rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-394/20 od 28. listopada 2020., a potom zaključkom od 16. prosinca 2020. spojio navedeni ovršni predmet na predmet posl. br. Ovr-987/11.

5. Na istom pripremnom ročištu 14. lipnja 2024. tuženik ističe da se u ovoj pravnoj stvari radi o pravnom pitanju. Ne osporava da je pokrenuo ovršni postupak protiv tužitelja pred Općinskim sudom u Zlataru, da je navednei sud donio rješenje o ovrsi te potom taj predmet spojio na predmet posl. br. Ovr-987/11. Ističe da je protiv tužitelja vodio više ovršnih predmeta, tri ili četiri, radi naplate potraživanja koja proizlaze iz različitih ugovora o kreditu, a što, prema stavu tuženika, nije od utjecaja na predmet ovog spora.

6. Tijekom postupka sud je pročitao ugovor o kratkoročnom kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010. (listovi 3. do 5. spisa), bjanko zadužnicu br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008. (listovi 6. do 9. spisa), zahtjev za naplatu navedene bjanko zadužnice (list 10. spisa), zahtjev za opoziv zadužnice (list 11. spisa), presudu ovog suda, posl. br. P-1997/16 od 12. travnja 2018. (listovi 24. do 30. spisa), presudu i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-3502/18-2 od 25. lipnja 2020. (listovi 31. do 41. spisa), sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama br.: 92210186 od 5. studenog 2010. (listovi 42. do 46. spisa), rješenje ovog suda posl. br. P-1406/16 od 28. travnja 2022. (listovi 47. do 54. spisa), potvrda pravomoćnosti navedenog rješenja od 8. studenog 2022. (listovi 55. i 56. spisa), zaključak Općinskog suda u Zlataru, posl. br. Ovr-987/11-94 od 30. siječnja 2024. (listovi 57. i 58. spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt-194/09-2 od 27. svibnja 2015. (listovi 59. do 61. spisa)

7. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, na temelju odredbe iz čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022. i 114/2022. - dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Prvenstveno valja navesti da između stranaka nije sporno da su prije ovog postupka pred ovim sudom vodile i postupak posl. br. P-1997/16 u kojem postupku je donesena pravomoćna presuda. Uvidom u prvostupanjsku presudu posl. br. P-1997/16, koja je djelomično potvrđena i djelomično ukinuta drugostupanjskom presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-3502/18-2 od 25., lipnja 2020., proizlazi da postoji subjektivan identitet spora jer je postupak vođen između istih pravnih osoba kao postupak u ovom predmetu. Također, uvidom u navedene presude i rješenja proizlazi da je i taj postupak posl. br. P-1997/16 vođen, među ostalim, radi vraćanja bjanko zadužnice, što je predmet i spora u ovoj pravnoj stvari. Međutim, činjenični navod tužitelja da je bjanko zadužnica povučena sa naplate 23. listopada 2020. nije istican u postupku posl. br. P-1997/16, a i nastao je nakon presuđenja u postupku posl. br. P-1997/16 uz navedeno, kako se radi o pitanju zastare koja nastupa protekom određenom vremenskog perioda, to i sam protek vremena valja uzeti u obzir prilikom ocjene objektivnog identiteta spora. Stoga, sud zaključuje da nije objektivnog identiteta između ovog spora i spora posl. br. P-1997/16, a zbog čega je, kao neosnovan, valjalo otkloniti tuženikov prigovor pravomoćno presuđene stvari.

9. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za vraćanjem sredstva osiguranja – bjanko zadužnice br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008.

10. Između stranaka nije sporno da su Novabela grupa d.o.o., kao korisnik kredita i tuženik, kao davatelj kredita, sklopile zajedno sa tužiteljem, kao sudužnikom i založnim dužnikom ugovor o kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010.

11. Između stranaka nije sporno da je bjanko zadužnica iz ovog predmeta br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008., popunjena na iznos od 500.000,00 kn, izdana radi osiguranja tražbine koja proizlazi iz ugovora o kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010.

12. Između stranaka nije sporno da stranke vode više drugih postupaka radi naplate potraživanja tuženika prema tužitelju koja proizlaze iz različitih ugovora o kreditu, pa tako i postupak pred Općinskim sudom u Zlataru, posl. br. Ovr-987/11.

13. Valja navesti da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP). Svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a).

14. S navedenim u vezi, sud je takva upozorena uputi strankama na pripremnom ročištu održanom 14. lipnja 2024. (posebice list 75. spisa), a nakon čega i dalje obje stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

15. Sud odlučuje na temelju dokaza u spisu, ocjenom svakog pojedinog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve primjenom čl. 8. ZPP-a.

16. Ukratko, tužitelj navodi da:

- da su stranke sklopile ugovor o kreditu,
- da je tužitelj predao tuženiku, kao sredstvo osiguranja potraživanja iz ugovora o kreditu, bjanko zadužnicu br. OV-4389/08 od 26. kolovoza 2008.,
- da je tražbina iz ugovora o kreditu zastarjela 12. studenog 2014.,
- da je tuženik predao bjanko zadužnicu na naplatu pred FINA-om 19. svibnja 2015.,
- da je tuženik 23. listopada 2020. povukao bjanko zadužnicu sa naplate,
- da nije došlo do prekida zastarijevanja te
- da tuženik nije prekinuo zastarijevanje.

17. Sa druge strane, tuženik, ukratko navodi:

- da tražbina iz ugovora o kreditu nije zastarjela,
- osporava da nije prekinuo tijekom zastare jer vodi više postupka, pa tako i postupak pred Općinskim sudom u Zlataru, posl. br. P-987/11,
- potvrđuje da je povukao zadužnicu sa naplate,
- da vodi više postupaka protiv tužitelja radi naplate potraživanja iz više ugovora o kreditu.

18. Tužitelj svoje navode o podnošenju na naplatu bjanko zadužnice dokazuje zahtjevom za naplatu, a navode o povlačenju predmetne bjanko zadužnice dokazuje opozivom bjanko zadužnice sa naplate 20. listopada 2020. (listovi 10. i 11. spisa). Ovo navode tuženik ni ne osporava već potvrđuje tijekom postupku.

19. Prema odredbi iz čl. 241. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022. i 156/2022. – dalje u tekstu: ZOO) zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

20. Prema čl. 242. st. 1. ZOO-a prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo.

21. Podnošenjem bjanko zadužnice na naplatu 20. svibnja 2015. prekinuta je zastara u smislu čl. 241. ZOO-a.

22. Međutim, povlačenjem bjanko zadužnice sa naplate 23. listopada 2020. dolazi do primjene čl. 242. st. 1. ZOO-a zbog čega osnovano tvrdi tužitelj da se smatra da do prekida zastarijevanja nije došlo.

23. Uvidom u ovosudnu presudu posl. br. P-1997/16 od 12. travnja 2018. vidljivo je da je odbije, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za vraćanje predmetne bjanko zadužnice. Prvostupanjska presuda od 12. travnja 2018. potvrđena je u tom dijelu presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. PŽ-3502/18-2 od 25. lipnja 2020. Uvidom u navedenu drugostupanjsku presudu proizlazi da je u obrazloženju drugostupanjski sud naveo da su potraživanja tuženika po ugovoru br. 3043 zastarjela 12. studenog 2014. (posebice list 35. spisa), da je zadužnica br. OV-4389/08 popunjena 19. svibnja 2015, a na naplatu podnesena 20. svibnja 2015., da zastarni rok za potraživanje iz predmetne zadužnice počinje teći 5. studenog 2010. te zastupa u roku od pet godina.

24. Navedenu prvostupanjski u drugostupanjsku presudu u spis dostavlja sam tuženik.

25. S obzirom na to da iz isprava i dokaza u spisu (sa kojima je sud jedino raspolagao) proizlazi da zastarni rok za potraživanje iz zadužnice počinje teći 5. studenog 2010., to je zastara za navedeno potraživanje nastupila 5. studenog 2015.

26. Kao što je prethodno obrazloženo, smatra da se da nije bilo prekida tjeka zastare potraživanja jer je tuženik povukao zadužnicu sa naplate.

27. Stoga je potraživanje iz zadužnice zastarjelo 5. studenog 2015., a zbog čega osnovanom tužitelj može od tuženika potraživati sredstvo osiguranje, odnosno predmetnu bjanko zadužnicu, suprotno osporavanjima tuženika.

28. U pravu je tužitelj kada navodi da je teret dokaza da je došlo do prekida zastarijevanja na tuženiku, a da tuženik nije dokazao da je do prekida zastarijevanja u konkretnom slučaju došlo.

29. Također, u pravu je tuženik kada kaže da tužitelj može dobiti zadužnicu natrag tek kada se podmiri potraživanje radi kojeg je izdana predmetna zadužnica, pritom pozivajući se na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt-194/2009.

30. No, kao što je već navedeno, svaka stranka dužna je u postupku dokazati svoje navode i svoja osporavanja (čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a), a tuženik tijekom postupka nije dokazao da je došlo do prekida zastarijevanja potraživanja iz ugovora o kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010., radi čijeg osiguranja je i izdana predmetna bjanko zadužnica.

31. Naime, tuženik jest navodio da vodi više postupaka (tri ili četiri postupka) radi naplate potraživanja prema tužitelju proizašlih iz različitih ugovora o kreditu. No, nije točno dokazao da vodi određen postupka radi naplate potraživanja iz točno određenog ugovora o kreditu, odnosno konkretno ugovora o kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010.

32. Zaključak koji dostavlja tuženik dokazuje da se između stranaka vodi ovršni postupak pred Općinskim sudom u Zlataru, posl. br. 987/11, a što stranke ne osporavaju ali se iz navedenog zaključka, a bez drugih dokaza, ne može utvrditi da se taj postupak vodi na temelju konkretne bjanko zadužnice ili radi naplate potraživanja iz ugovora o kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010. (čl. 219. st. 1. u vezi čl. 221. a ZPP-a).

33. Slijedom iznesenog, a kako je sud utvrdio da je potraživanje iz ugovora o kreditu br. 3043 od 5. studenog 2010. (na temelju rezultat dokaza iz ovog spisa) zastarjelo, to je sud prihvatio zahtjev za povrat bjanko zadužnice koje je osiguravala navedeno zastarjelo potraživanje (točka I. izreke).

34. O troškovima parničnog postupka sud je odlučivao na temelju odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/2023. - dalje u tekstu: Tarife) u odnosu na vrijednost predmeta spora od 50.000,00 EUR.

35. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u parnici, to mu pripadaju troškovi parničnog postupka i to sudska pristojba na tužbu i sudska pristojba na presudu u ukupnom iznosu od 1.639,36 EUR. Na troškove sud dosuđene zatezne kamate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a, a po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO- a koja se primjenjuje u netrgovačkim ugovorima.

U Zagrebu 26. lipnja 2024.

Sutkinja:
Dina Jellin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

1. tužitelju uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku, po stečajnom upravitelju
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30869-8496a**

Kontrolni broj: **0fd76-16474-58252**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.